

Господу. А Наванъ рече Давиду: И Господь *отъи съгрѣшеніе-то ти: нѣма да умрѣш. Но понеже съ това нѣщо ты даде голѣмъ причинъ на врагове-тъ Господни да *хулятъ, за това дѣте-то което ти ся роди, непрѣмънно ще умре.

15 И отиде си Наванъ въ домъ-тъ си. А Господь порази дѣте-то, което роди Ури-
16 ева-та жена Давиду, и разболѣ ся. И мо-
ли ся Давидъ Богу за дѣте-то: и пости
Давидъ, и влѣзе та *прѣношува лѣгнжлъ
17 на земѣ-тъ. И станжхъ старѣйшины-тъ
на домъ-тъ му, та дойдохъ при него за
да го дигнатъ отъ земѣ-тъ: но не рачи,

18 нито яде хлѣбъ съ тѣхъ. И въ седмый-
тъ день умрѣ дѣте-то. И уплашихъ ся
Давидови-тъ раби да му обадятъ че е у-
мрѣло дѣте-то; защото думахъ: Ето, додѣ
бѣ живо още дѣте-то, говорѣхмы му, и не
послушваше гласъ-тъ ни: а какъ да му
кажемъ че е умрѣло дѣте-то, та да си
направи зло? Но като видѣ Давидъ че

19 раби-тъ му шепнѣхъ помежду си, разу-
мѣ Давидъ че е умрѣло дѣте-то: за това
рече Давидъ на раби-тъ си: Умрѣ ли дѣ-
те-то? и тѣ рекохъ: Умрѣ. Тогазъ станжъ
20 Давидъ отъ земѣ-тъ, и омы ся и *пома-
за ся, и промѣни дрехы-тъ си, и влѣзе
въ домъ-тъ Господень, та *ся поклони:
Постъ влѣзе въ домъ-тъ си: и поиска да
яде, и турихъ прѣдъ него хлѣбъ та яде.

21 И рекохъ му раби-тъ му: Що е това
коего стори ты? ты пости и плака за
дѣте-то, до когато бѣше живо: а като у-
мрѣ дѣте-то, ты станжъ и яде хлѣбъ. И

22 рече: До когато още дѣте-то бѣше живо,
постихъ и плакахъ, защото рѣкохъ: *Кой
знае? може да ми помилува Богъ, и да
23 остане дѣте-то живо. Но сега умрѣ: за-
що да постѣхъ? могъ ли да го повърнѣ
пакъ? азъ ще иджъ при него, а то *не
ще да ся върне при мене.

24 И утѣши Давидъ женжъ си Виесавее, и
влѣзе при неѣхъ, та лѣжа съ неѣхъ, и *ро-
ди сынъ, и *нарече име-то му Соломонъ:
25 и Господь го възлюбѣ. И проводи чрѣзъ
рѣжжъ-тъ на Навана пророка, та нарече
име-то му *Иедидѣхъ, заради Господа.

26 А *Иовъ ратова противъ Равжъ на Ам-
моновы-тъ сынове, и облада царекый-тъ
27 градъ. И прати Иовъ вѣстители Давиду,
и рече: Ратовахъ противъ *Равжъ, и прѣ-
зѣлъ съмъ даже градъ-тъ на воды-тъ:

28 Сега проче събери остатѣкъ-тъ на людѣ-
тъ та расположи станъ-тъ си противъ
градъ-тъ, и обладай го, за да не обла-
даѣхъ азъ градъ-тъ, и ся нарече име-то ми
29 надъ него. И събра Давидъ всичкы-тъ

люди, та отиде въ Равжъ, и ся би про-
тивъ него, и облада го: И *зѣ вѣнецъ-тъ
30 на царя имъ отъ главжъ-тъ му, на който
тежина-та бѣше единъ златенъ талантъ съ
многоцѣнны каменіе: и положи ся на Да-
видовжъ-тъ главжъ. И изнесе изъ градъ-тъ
31 користи твърдѣ много. И людѣ-тъ които
бѣхъ въ него изведе, та ги тури подъ трио-
ны, и подъ желѣзны дикани, и подъ желѣ-
зны сѣкыры, и прѣведе ги прѣзъ пещъ-тъ
32 на кырпичы-тъ. И така направи въ всичкы-
тъ градове на Аммоновы-тъ сынове. Тогазъ
ся върнѣ Давидъ, и всичкы-тъ люди, въ
Іерусалимъ.

ГЛАВА 13.

1 И вслѣдъ това *Авессаломъ Давидовъ-
тъ сынъ имаше сестрѣхъ хубавжъ на име
*Ѳамаръ, и възлюбѣ ѣхъ Аммонъ сынъ-тъ

2 Давидовъ. И страдаше Аммонъ *толкозъ,
щото ся разболѣ за сестрѣхъ си Ѳамаръ:
защото бѣше дѣвица, и видѣше ся на А-
3 ммона твърдѣ мѣчно да ѣ стори нѣщо. И
имаше Аммонъ единъ прѣятель, име-то
му Ионадавъ, *сынъ на Саммжъ, Давидовъ-
тъ братъ: а Ионадавъ бѣше челоуѣкъ мно-

4 го хитръ. И рече му: Защо ты, сыне ца-
ревъ, слабѣешь толкозъ изъ день въ день?
не щепъ ли да ми явишь *това? И рече
му Аммонъ: Обычамъ Ѳамаръ, сестрѣхъ-тъ

5 на брата ми Авессалома. А Ионадавъ му
рече: Лѣгнѣ на лѣгло-то си, та ся при-
стори боленъ: и когато дойде отецъ ти
да ти види, речи му: Нека дойде, молихъ,
Ѳамаръ, сестра ми, и нека ми донесе да
ямъ, и нека сготви прѣдъ мене ястіе-то,

6 да видѣхъ и да ямъ отъ рѣжжъ-тъ ѣ. И
лѣгнѣхъ Аммонъ та ся пристори боленъ: и
каго дойде царь-тъ да го види, рече Ам-
монъ на царя: Нека дойде, молихъ, сестра
ми Ѳамаръ, и *нека направи прѣдъ мене
два мекыка за да ямъ отъ рѣжжъ-тъ ѣ.

7 И проводи Давидъ въ домъ-тъ при Ѳа-
маръ и каза: Иди сега въ домъ-тъ на
8 брата си Аммона, та му сготви ястіе. И
отиде Ѳамаръ въ домъ-тъ на брата си Ам-
мона, който бѣше лѣгнжлъ: и зѣ тѣсто,
та омѣси и направи мекыцы прѣдъ него, и

9 сготви мекыцы-тъ. Сетѣхъ зѣ сковрадѣ-
тъ та ги изсыпа прѣдъ него: но не рачи
да яде. И рече Аммонъ: *Издайте всич-
кы-тъ челоуѣцы що сжъ при мене. И из-
10 лѣзохъ отъ при него всичкы. И рече Ам-
монъ на Ѳамаръ: Донеси ястіе-то въ ло-
жницѣхъ-тъ за да ямъ отъ рѣжжъ-тъ ѣ. И
Ѳамаръ зѣ мѣкыцы-тъ които направи та
ги донесе въ ложницѣхъ-тъ при Аммона
11 брата си. И като *сѣ донесе близу при не-

м Гл. 24; 10. Іов. 7; 21. Псал.
32; 1. Мик. 7; 18. Зах.
3; 4.
н Иса. 52; 5. Іез. 36; 20, 21.
Рим. 2; 24.
о Гл. 13; 31.

п Рув. 3; 3.
р Іов. 1; 20.
с Виж. Иса. 38; 1, 5. Іон. 3; 9.
т Іов. 7; 8, 9, 10.
у Мар. 1; 6.
ф 1 Лѣт. 22; 9.

* Любезенъ Господу.
х 1 Лѣт. 20; 1.
и Втор. 3; 11.
ч 1 Лѣт. 20; 2.

а Гл. 3; 2, 3.
б 1 Лѣт. 3; 9.
в Виж. 1 Мар. 16; 2.
г Быт. 18; 6.
д Быт. 45; 1.